

29.10.2024 24. helluntain jälkeisen viikon tiistai

Päivän epistola

”Miten voimme kylliksi kiittää Jumalaa teistä ja kaikesta siitä ilosta, jota saamme hänen edessään tuntea teidän tähtenne? Yötä päivää me rukoilemme kaikesta sydämestämme, että pääsisimme tapaamaan teitä ja voisimme antaa teille sen, mitä uskostanne vielä puuttuu. Itse Jumala, meidän Isämme, ja Herramme Jeesus tasoittakoot meille tien teidän luoksenne. Lisätköön Herra runsain määrin teidän rakkauttanne toisianne ja kaikkia ihmisiä kohtaan – niin kuin mekin rakastamme teitä – ja vahvistakoon näin sydämenne, että ne olisivat pyhät ja moitteettomat Jumalamme ja Isämme edessä, kun Herramme Jeesus saapuu kaikkien pyhiensä kanssa.” (1. Tess. 3: 9 – 13)

Tämänpäiväinen tekstimme jatkaa eilistä tekstiä. Tekstin alku on seloste rukouksesta ja se esittelee Paavalin esirukouksen, joka on tekstimme loppuosa. Paavalin rukous on sekoitus kiitosta ja anomusta. Paavali vahvistaa halunsa vieraillla tessalonikalaisten luona. Intoa vierailuun on lisännyt Timoteuksen selonteko Tessalonikan seurakunnan tilanteesta. Paavali haluaisi antaa sen, ”mitä uskostanne vielä puuttuu”. Nähtävästi kyse on joidenkin asioiden tarkemmasta opettamisesta.

Nyt seuraa esirukousosa. Vanha kirjoittamistapa esti suoran rukouksen kirjoittamisen, niinpä Paavali valitsi muodoksi siunausten toivottamisen. Siinä on kolme anomusta: Paavalille mahdollisuus vieraillla Tessalonikassa, tessalonikalaisten rakkauden kasvaminen ja heidän moitteeton kristillinen elämänsä.

Ensimmäinen anomus on osoitettu Jumalalle Isälle ja Herralle Jeesukselle. ”Tasoittakoot meille tien” sisältää kieliopillisen virheen. Kreikkalainen teksti on yksikössä: ”tasoittakoon”, ei monikossa. Se korostaa, että Isä ja Poika toimivat yhdessä.

Seuraava anomus on osoitettu ylösnousseelle lopun ajan Herralle, Kristukselle. Häntä pyydetään lisäämään tessalonikalaisten rakkautta. Esikuvaksi Paavali antaa apostolien rakkauden.

Kolmas anomus on osoitettu viimeisinä aikoina Herrana tulevalle Jeesukselle. Sana parusia tarkoittaa joko tuloa tai läsnäoloa. Hän tulee pyhiensä kanssa. Sydämen pyhyys ja moitteettomuus kuuluvat lopun ajan olemisen laatuun. Sydän ei tässä yhteydessä tarkoita tunteiden paikkaa vaan se on tiedon ja ymmärtämisen keskus.

Päivän evankeliumi

”Silmäsi ovat sinun ruumiisi lamppu. Kun silmäsi on terve, koko ruumiisi on valaistu. Kun silmäsi ovat huonot, ruumiisi on pimeä. Pidä siis varasi, ettei se valo, joka sinussa on, ole pimeyttä. Jos koko ruumiisi on valaistu eikä mikään osa sinusta ole pimeänä, ruumiisi on kauttaaltaan valoisa, aivan kuin lamppu valaisisi sinua loisteellaan.” Jeesuksen opettaessa muuan fariseus pyysi häntä kotiinsa aterialle. Hän meni sinne ja asettui päytään. Fariseus hämmästyi huomattessaan, että hän ei ennen aterialla peseytynyt. Mutta Herra sanoi hänelle: *”Te fariseukset kyllä puhdistatte maljanne ja vatinne ulkopuolen, mutta teidän oma sisimpänne on täynnä riistoa ja pahuutta. Te mielettömät! Eikä sama, joka on tehnyt ulkopuolen, ole tehnyt sisäpuolenkin? Mitä maljassa sisällä on, se antakaa köyhille. Silloin kaikki on teillä puhdasta.”* (Luuk. 11: 34 – 41)

Teksti jatkuu siitä, mihin eilinen teksti jäi. Samaa tekstiä löytyy Matteukselta (Matt. 6: 22 – 23; 23: 25 – 26; 15: 2) ja Markukselta (Mark. 7: 2).

Teksti, joka käsittelee silmää, valoa ja pimeyttä, pitää ymmärtää hengellisesti. Vilpitön ja antelias vastaus Jumalan sanalle johtaa koko ihmisen hyvään hengelliseen kehitykseen. Jeesuksen ja Kirkon Jumalan sanan julistus löytää valmiin hyväksynnän niiltä, jotka vilpittömästi tutkivat Jumalan teitä.

Ennen kutsua aterialle Jeesus oli opettanut kansaa. Hän oli osoittautunut taitavaksi puhujaksi. Tästä voi tehdä oletuksen, että Hän oli aterian kunniavieras. Käsien pesu ennen aterialla ei kuulu Mooseksen lakiin. Fariseukset halusivat kansan pesevän kätensä, sillä se kuului temppelin papistolle tietyissä tilanteissa ja fariseukset halusivat koko kansan elävän kuin papisto.

Jeesus kertoo puheessaan fariseukselle, että astian peseminen ulkopuolelta jättää astian sisäpuolen saastaiseksi. Sitten Hän vertaa astiaa ja Jumalan luomaa ihmistä toden, että sama asia on ihmisen kanssa. Ulkonainen pesu ei puhdistaa ihmistä sisältä. Voi olla, että nyt Hän ei tarkoita enää käsien pesua, vaan viittaa juutalaisten rituaalisiin pesuihin, joissa ihminen puhdistautuu (virtaavalla) vedellä ulkonaisesti.

Sitten Hän kehottaa jakamaan astian sisällön köyhille. Omastaan jakaminen puhdistaa ihmisen. Tämä oli tärkeää Luukkaalle, sillä hän välitti seurakuntiansa köyhistä. Almujen (avustusten) jakaminen on tärkeä osa kristillistä elämää. Se on lähimmäisen rakastamisen toteuttamista.